

Docenten zwaar ge

Er is zwaar weer op komst in de sector kunsteducatie. Het handelen van de werkgevers getuigt van incompetentie en hun loonbod is ronduit belachelijk. Aldus het harde oordeel van de bonden, die het overleg nu hebben opgeschort. Steeph Custers van FNV KIEM hoopt op beter maar sluit acties niet uit. "Het moet nu maar eens over zijn met kniezen en knijpen."

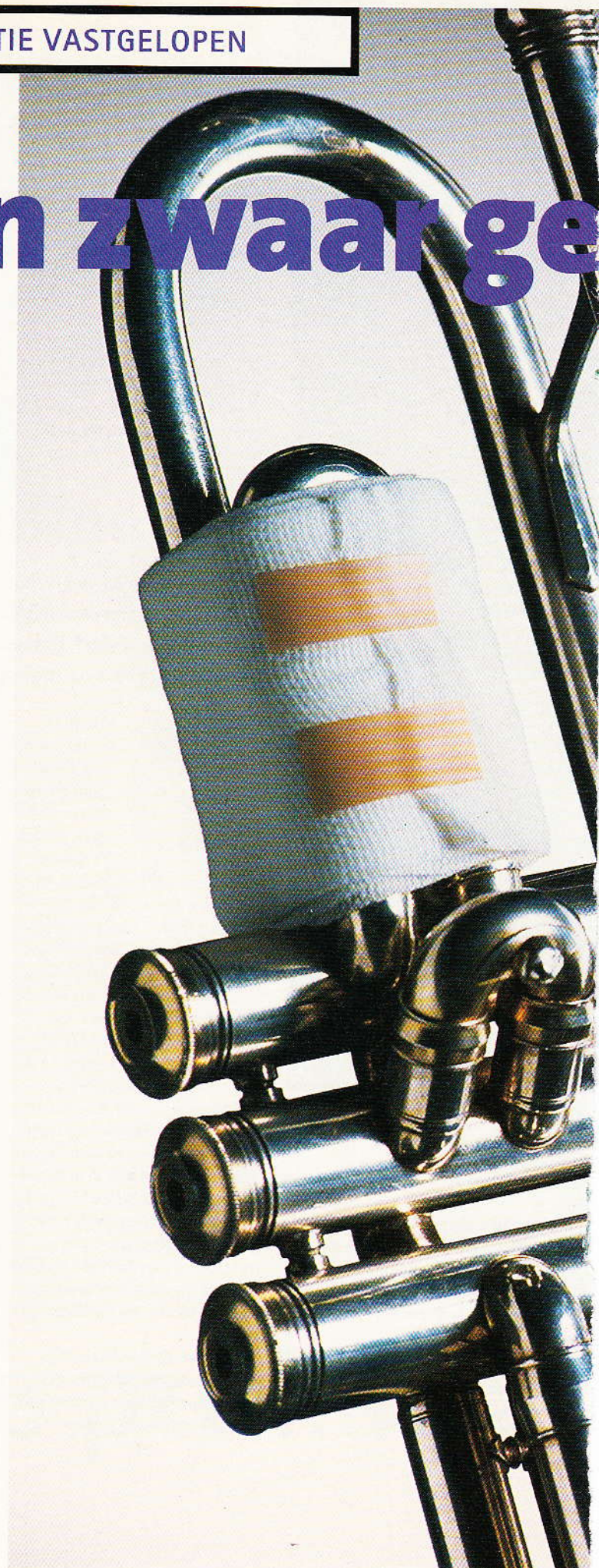
Is het echt mogelijk dat de werkgevers niet méér kunnen presteren dan dit? Verontwaardiging en ongeloof, zo bleek tijdens ledenbijeenkomsten begin januari in het hele land, vechten om voorrang bij de ongeveer 10.000 docenten en begeleiders in het kunstonderwijs. Niet zomaar. Per 2001 raakten zij door het nieuwe belastingstelsel de gehele aftrekbaarheid van beroepskosten kwijt. Kleding, materiaal, instrumenten, alles zouden zij voortaan zelf moeten vergoeden. Een klein drama vooral voor degenen die van het docenteninkomen afhankelijk zijn. Maar geen nood, vertrouwen ze toen nog. De werkgever zal daar iets tegenover stellen. Reikhalzend zagen ze uit naar de cao-onderhandelingen. FNV KIEM, de Nederlandse Toonkunstenaars Bond (NTB) en de vakorganisatie voor beroepsmusici KNTV zaten er, zoals het

cao-protocol ook wilde, in 2000 al helemaal klaar voor. Zo niet de werkgevers. De VKV, de Vereniging van Centra voor de Kunsten waarin zij vertegenwoordigd zijn, bleek er maar niet in te slagen een overlegdelegatie samen te stellen. Groot was dan ook het ongeduld en hoog waren de verwachtingen toen het er eind 2001, anderhalf jaar na dato, uiteindelijk toch van kwam.

De wensen van de bonden waren duidelijk. Een structurele salarisverhoging, compensatie van de beroepskosten per januari 2001, aanpassing van een aantal docentenschalen aan het niveau van het basisonderwijs en nog een paar hoognodige verbeteringen in de sfeer van kinderopvang, verlof en reïntegratie, bij elkaar goed voor een verhoging van meer dan tien procent op het huidige inkomen. Niet kinderachtig, geven de bonden toe, maar het mocht zo onderhand wel eens. De werkgeversdelegatie, twee man sterk, piekerde en peinsde. En presenteerde uiteindelijk de beruchte klapsigaar. Pak aan: drie komma drie procent erbij!

Pure lamelndigheid

Bij Steeph Custers komt de rook zowat zijn oren uit. "Het is een klap in het gezicht van de docenten. Moet je je voorstellen: drie komma drie procent waaruit ook nog eens 0,85 procent compensatie moet worden betaald voor de beroepskosten! Terwijl de VKV zelf heeft uitgerekend dat het afschaffen van de aftrek gemiddeld al zo'n 4,25 procent achteruitgang bete-

kwetst

FOTO MAARTEN UDEMA

kent!" Sinds het bekend worden van de nieuwe belastingwet zijn de beroepskosten een bron van zorg geweest. De bond van musici verzocht de VKV in 1999 al om actie op dit punt. De VKV rekende, maar verder niets.

Custers is de afgelopen tijd van de ene verbazing en ergernis in de andere gevallen tijdens het overleg met de werkgevers. Maar ook anderen die van de landelijke koepelorganisatie, waarbij zo'n 95 procent van alle kunstencentra is aangesloten, een schat aan expertise en daadkracht verwachtte, kwam bedrogen uit. Volgens de VKV zelf waren het interne problemen die leidden tot het verbazingwekkende uitstel van het cao-overleg, waarvan nu het onluisterende resultaat de bonden in de keel steekt. 'Ik noem het pure lamlendigheid', schrijft Custers in een circulaire aan de leden in de sector. 'De VKV heeft anderhalf jaar niets gedaan. Geen lobby naar de politiek om aandacht voor de beroepskosten, geen geld naar haar achterban, geen geld gereserveerd. Helemaal niets van dit alles.'

Henk Luif, namens de KNTV vice-voorzitter van het overleg, heeft er geen moeite mee het functioneren van het VKV-bolwerk als geheel ter discussie te stellen. "Medio 2000 is de oude directeur opgestapt", zegt hij, "en met hem de oude werkgeversdelegatie. Van de hele organisatie is eigenlijk niets overgebleven, omdat een onderliggende structuur ontbrak. Het zegt iets over de mentaliteit. Arrogantie en desinteresse overheersen."

"De VKV heeft destijds een half jaar gevraagd om nieuwe onderhandelaars te zoeken en in te werken. Dat werd om te beginnen anderhalf jaar. De delegatie bestaat nu uit een directeur en een interim-directeur van een muziekschool. Wel professionals

uit de sector, maar mensen met weinig wetskennis en weinig ervaring in onderhandelen. Bovendien merk je dat ze niet zijn ingepraat en door de koepel nauwelijks worden ondersteund. Onbegrijpelijk."

Acties

Half december wisten de bonden het niet meer. Het gebrek aan deskundigheid en bereidwilligheid maakten de onderhandelingen onwerkbaar, vonden zij. Zij schortten deze dan ook op en namen een zeer ongebruikelijke stap: ze schreven een open brief aan het bestuur van de VKV. 'Wij verwijten de werkgeversdelegatie gebrek aan actie en professionaliteit', zo valt daarin onder meer te lezen. 'Door haar opstelling zijn wij niet in staat om mede inrichting en sturing te geven aan eigentijdse, normale arbeidsvoorwaarden.'

De open brief eindigt met het dringende verzoek aan het VKV-bestuur maatregelen te nemen om tot een volwaardig Overleg Arbeidsvoorwaarden Kunstzinnige Vorming te komen. Welke maatregelen bedoelen de bonden daarmee? "Dat is niet aan ons om te besluiten", meent Steeph Custers. "Maar ik kan wel dit zeggen. De VKV heeft voor de jaarwisseling laten weten onze brief zeer serieus te nemen maar de huidige delegatie niet naar huis te sturen, in ieder geval niet voor dit cao-overleg. Je kunt je afvragen of zij daarmee het probleem erkennen."

"Of er acties komen? Dat zal afhangen van de opstelling van de VKV. Ze hebben nog niet inhoudelijk op de opschorting van het overleg gereageerd. Maar ik sluit acties zeker niet uit. Het heeft nu lang genoeg geduurd, het moet maar eens over zijn met kniezen en het knijpen in de arbeidsvoorwaarden van docenten."

YVONNE VAN OSCH